

EN DAG MED

Joe Formgren

Årets företagare i Gävle kommun – juryns motivering
 "Med sin kreativa framåtanda utvecklar företagsman Joe Formgren hela tiden nya, intressanta och positiva kontaktytor och informationskanaler för företag i Gävleregionen."

07.15
Blir väckt av familjen.

07.30
Frukost med yoghurt, müsli, frukt, massor av kaffe, tidningar och Nyhetsmorgon på tv.

08.00
Förbereder arbetsdagen på kontoret hemma.

08.30
Kommer till jobbet, svarar på mejl.

09.30
Mera kaffe. Avstämningar med produktion och projektledare.

10.00
Eget kreativt arbete – strategi och planering av kommande projekt.

12.00
Innebandy som vanligt på tisdagar.

13.30
Lunch på Heartbreak med delar av innebandygruppen.

14.30
Kreativt arbete, mejl- och telefonsvarare samt genomgång av pågående arbeten.

17.30
Åker hem. Middag med familjen.

18.30
Skjutsar David till brottningen. Passar på att lyfta lite skivstång.

20.30
Nattar barnen, stämmer av mejlen och skrivbordet på kontoret hemma.

22.30
Tar en kvälls-smörgås och något lättprogram på tv. Hoppas att Ingela är vaken.

24.00
Stänger av tv:n vid sängen när Joy Leno dragit sina visar.

Joe Formgren är årets företagare i Gävle. Tillsammans med livskamraten Ingela Gustavson driver han Gestrike Media.

Foto: HÅKAN SELÉN

Jag lärde mig att ta folk och att inte låta mig imponeras av titlar eller rang.

Gympadojornas gummisulor gnäller, gnisslar och skriker när grabbgänget rusar fram och tillbaka, hit och dit över golvet i röda plåtlanan, Korpens bollhall på Alderholmen. Hårda skott smäller mot sargen när spelarna inte hinner fänga passningarna. Bollarna studsar ut på planen igen eller flyger vidare upp i luften mot väggen där grabbarna på avbytarbänkarna hukar och parerar samtidigt som de släcker törsten ur vattenflaskorna. Innebandypasset har precis börjat.

– Det är jag som är liemannen, säger Joe Formgren och skattar hjärtligt samtidigt som han sätter på sig en vit t-shirt eftersom det svarta laget redan är komplett.

Varken Joe eller situationen är särskilt dramatisk eller ens blodig. Ambitionen är varken att trycka in mål eller kolla bort motståndarna med eleganta passningar utan att hålla undan framför egen bur.

I de här sammanhangen är han ingen teknisk begåvning. Det erkänner han glatt och villigt utan omsvop. Spelar gör han bara för att det är så förbaskat kul och dessutom tvärskönt för kroppen med en rejäl urladdning. Som alla andra tisdagar vid 12-tiden träffas grabbgänget för att leka en timme, byta blod, luft och kämpa om äran för att sedan snacka en stund och nätverka över en bit mat. Och just nätverk är ett av Joes favoritorde som han dessutom tillämpar varje dag i skarpt läge.

– Jag är en individualist som lärt sig att älska grupparbete. Den som plöcker de bästa bitarna ur var och en får ett vinnande lag, säger Joe och skrattar eftersom det tog ett tag för självinsikten om att ingen människa är en ö att landa.

Hans publikationer Gestrike Magazine och Företagsbladet produceras, utan fler anställda än Joe och sambon Ingela, genom ett nätverk av skribenter, fotografer och annonsföreläsare.

– Nätverkstänket gör det enkelt och flexibelt.

Elvis, Arnold och pappa Leif. Tre unika män, tre förebilder och tre starka personligheter som i varierande grad har påverkat entreprenören Joe Formgrens syn på livet. Deras gemensamma nämnare är att de har gjort sin egen grej fullt ut med både passion och talang. När den förste dog grät Joe floder.

– Elvis var husguden. Han hade allt men kunde inte förvalta sina gåvor.

Arnold Schwarzeneggers brokiga och krokiga väg gick från framgångsrik skrotlyftare via skådiskarriären till posten som republikansk guvernör i Kalifornien. Tack vare stenhård målmedvetenhet kombinerad med en sympatisk, trevlig och ödmjuk personlighet har han landat där han är nu. Det tror i alla fall Joe som flyktigt träffade Arnold vid några tillfällen i Los Angeles i början på 80-talet.

Joe var där under en period för att hiva skivstång och träna tillsammans med Mr USA. Attityden, som flera andra av dåtidens kändisar inom kraftsportsgenren förmedlade i den stan, var just en befriande brist på tendenser till manér eller inbillad överlägsenhet. Förutom muskelstyrka och teknik fick Joe med sig hem några nyttiga lärdomar från tiden i Los Angeles.

– Jag lärde mig att ta folk och att inte låta mig imponeras av titlar eller rang utan av vad en människa presterar.

Den tidigare kraftsportaren Joe Formgren spänner numera mest musklerna på innebandyplanen. Varje vecka möts ett gäng i en prestigefyllt uppgörelse som fortsätter med lunch på Heartbreak innan det är dags för jobbet igen.

Pappa Leif Formgren var, han dog hastigt 1998, och är fortfarande den viktigaste förebilden. Också han var styrkelyftare men arvet som han lämnade efter sig till Joe och syskonen, som växte upp tillsammans i Dunderbergsgården i Ockelbo, handlade om en inställning och ett förhållningssätt till tillvaron där essensen var lika enkel som svår: Du är din egen lyckas smed.

Pappa Leif och mamma Kerstin Hållid-Åstrand var båda kreativa människor. De gifte sig i Casablanca 1959 när de befann sig på resande fot för att förkovra sig, uppleva världen och njuta kravlöst av livet. Teckningar av länder, platser och människor det unga paret såg betalade biljetter och uppehälle.

Så småningom landade familjen i Ockelbo där ateljén på övervåningen var navet i huset även sedan båda föräldrarna började arbeta som lärare. Barnen formades av den konstnärliga miljön. Och av budskapet att en människa inte måste göra som alla andra utan faktiskt har både rätt och skyldighet att gå sin egen väg.

– Jag är född med pennan i handen och en våldsam kreativ lusta men fick så småningom utlopp för den genom grafisk formgivning i stället för genom konsten, konstaterar Joe, dunkar klubban i golvet och rusar ut på golvet för en snabb insats.

– Passa, passa, gatar han.

Några av killarna briljerar med riktigt snygga och avancerade dribblingar. Men inte Joe. Efter en intensiv jakt efter bollen bevakar han det vita lagets mål som ett masivt fundament innan han tar time out. Han applåderar entusiastiskt när en av motståndarna får in ett slagskott i vita målet.

– Alla som gör bra saker är värd en bekräftelse, säger Joe när han får en förvånad blick.

Skolrötte Joe tog ett sabbatsår, planterade skog och drog till USA för att lyfta skivstång. Efter det hade han lärt sig att sätta upp mål och genomföra det han hade föresatt sig. Hungrig och med gott självförtroende läste han sedan reklam- och medialinjen på Borgis. Han fick jobb på en reklambyrå. Men efter ett antal år såg han hur teknikutvecklingen med datorer skulle förändra branschen för alltid. Han var otålig. Ville prova själv. Arbetsgivaren var motsträvig till nymodigheter så Joe hoppade av och startade en egen byrå.

Uppdragen handlade mest om reklam riktad mellan företag. Till slut fick han idén att starta Företagsbladet som delas ut till alla företag i Gästrikland och i Älvkarleby kommun. Annonsbladet kompletterades med texter utifrån målgruppens tänkta intresseområden. För sex år sedan utvecklade och breddade Joe konceptet med ytterligare en produkt.

I dag får alla hushåll Gestrike Magazine i brevlådan sju gånger per år. Både publikationerna är en slags hybrid mellan gratistidningar och annonsblad i magasiniform.

Visserligen kallar Joe Gestrike Magazine för en direktreklamprodukt men samtidigt har han publicistiska ambitioner genom viljan att lyfta fram positiva händelser och trender i regionen inte bara när det gäller näringslivet utan också inom områden som turism, kultur, nöje och samhälle. Förutom nätverket av skribenter och fotografer levererar också allmänheten material till tidningarna.

– Trycket ökar. Många vill vara med och vi hinner inte bevaka allt spännande som händer. Men alla som levererar ett intressant material försöker vi att publicera, säger Joe.

Förutom Gestrike Media är Joe också delägare i Precise Reklam och i mitten av 90-talet startade han restaurang Heartbreak i Gävle tillsammans med brorsan Magnus. Det var en gammal pojkdrom som förverkligades. Efter några år klev Joe av. Magnus blev kvar ända fram till för två år sedan då han omkom i en dykolycka. Förusten var svår och tung att hantera. Bandet mellan bröderna var starkt.

– Det var som att förlora en del av mig själv. Nu känner jag en vansinnig respekt och tacksamhet inför livet, säger Joe som motvilligt erkänner att han är arbetsnarkoman.

– Det går i 190 i skallen hela tiden. Jag älskar att jobba!

NAMN LEIF JOE FORMGREN

Ålder: 45 år i maj
Aktuell: Blev vald till Årets Företagare i Gävle kommun vid företagsgalan Eldkåset tidigare i vår.
Bor: Valbo
Familj: Livskamrat och kollega Ingela Gustavson samt barnen Joanna, tolv år, David, elva år, och Marcus, sju år.
Yrke: Marknadsföreläsare.
Bransch: Reklam.
Företag: Precise Reklam AB och Gestrike Media AB.
Ledarsitt: Målmedvetet och coachande – växer om jag får människor att växa.
Bakgrund: Uppväxt i Ockelbo, gick reklam- och medielinjen på gymnasiet, styrkelyftare, dörrvakt och krögare. Egen företagare sedan 1989.
Engagemang: Rotary och S. H:n Orden, Sällskapet Hjälpssamheten.
Gör på fritiden: År (dock för lite) med familjen, tränar, reser samt får idéer...
Titlar på: Mest frukost-tv, en långfilm ibland och på komedier som Sainfeld och Frasier.
Lysnar på: Det mesta men helst Elvis, Jerry Lee och Fogerty.
Läser: Morgontidningarna, DI och facklitteratur. Deckare på sommarna.
Favorittidning: MacWorld.
Äter helst inte: Pälsa och blodpudding.
Snaskar på: Frukt och whisky.
Har mami på: Jobba. Goda middagar med familjen på helgerna.
Matta: Trö – Gro – Gro. Det vill säga lägga ingen kraft på något du inte tror på.
Livsfilosofi: Bra gjort är bättre än bra sagt.
Det kunde ingen tro om mig: Har ett stort intresse för samhällsfrågor både nationellt och globalt.

Målsättningen med Gestrike Media är att verksamheten ska bli självgående så att man kan ägna tiden till kreativt tankearbete, hitta nya projekt att sätta tänderna i.

– Utan utveckling överlever man inte. Man får aldrig sluta att ta till sig nya saker, säger han dröjande eftersom fokus ligger på slutstriden.

Kampen mellan lagen är jämn. Ställningen är 14-13 till de svarta.

– Joe! Ska du lira?
 – Javisst. Jag kan gå upp och göra ett mål.

I det här skedet är spelet mer aggressivt. Det blir några riktigt vassa närkamper. Killarna är trötta, hungriga, högröda i ansiktet och genomsvettiga. Joe får tag på bollen, siktar inte särskilt noga men rusar med full kraft mot motståndarlgets bur. Plötsligt står det 14 lika.

– Åååj ekar det i hallen.

Joe har gjort sitt, springer lite lojt tillbaka till bänken. Han ler och ser otroligt nöjd ut. Nu får de andra göra upp om vilket lag som först dunkar in det avgörande målet. En kort stund senare tar de vita hem spelet. Men det spelar ingen roll. Nu är det en för alla, alla för en. Stämningen är glad, lättad. Antligen är det dags för mat.

– Det var extra jobbigt i dag, pustar en av grabbarna innan hallen plötsligt ekar tom.

Joe samlar lugnt ihop sina grejer.
 – Det här ger själsro. Man blåser bort allt annat och bara koncentrerar sig på uppgiften, säger han och släntar in i omklädningsrummet.

Elizabeth Forsmark
 elizabeth.forsmark@gavlemyhetsbyra.se